

Ont-moeten

Als niets meer moet, is dat ontmoeten
Als niets meer moet, mag ik er zijn
Als niets meer moet, is alles mogelijk
Dan doet ontmoeten niet meer pijn.

Het moeten zet me achter tralies
Met monsters om me heen op wacht
Afwijzing, Woede en Vernedering
Maar ik ben het die mijzelf veracht.

Ik maak van willen meestal moeten
Omdat ik steeds naar iets verlang
Goedkeuring, liefde of aanvaarding
En daarom ben ik altijd bang.

Als niets meer moet, ontmoet ik vrijheid
Zij wordt mijn liefste kameraad
Zij accepteert, steunt en vertrouwt me
Ik weet dat zij me nooit verraadt.

Dan kan ik jou ook vrijheid geven
Ik houd je niet meer in mijn macht
Jij hebt recht op je eigen leven
Op jouw manier vanuit jouw kracht

Als niets meer moet kan ik ont-moeten
Gewoon omdat het dan zo gaat
Niet meer de eis ontmoet te worden
Geen angst meer dat je me verlaat.

Want zonder moeten is er vrijheid
Vol liefde en humor spoort ze me aan
Om elk aspect van mezelf te beminnen
En zo het leven aan te gaan.

Ik wil mezelf nu graag ontmoeten
Verlost van uiterlijke schijn
Ik sta mij toe niets meer te moeten
En eindelijk mezelf te zijn.

Brigit Rozestraten (juli 2003)